

СТРАЖА

СЛОБОДОУМНИ ОРГАН ЈАВНОГ МИШЉЕЊА

Стан редакције и администрације
Космајска ул. бр. 27.
Огласи се дају у администрацији
— Цена утврђена —
Неплаћена се писма не примају
Рукописи се не враћају.
Писма, рукописе, новца и све остало
што се односи на лист, слати вла-
стима на адресу.

Адреса на телеграмима:
СТРАЖА — БЕОГРАД
Претплата за Србију на пошти:
НА ГОДИНУ дин. 12—
„ ШЕСТ МЕСЕЦИ „ 6—
„ ТРИ МЕСЕЦА „ 3—
„ ЈЕДАН МЕСЕЦ „ 1—
Претплата за иностранство на пошти:
НА ГОДИНУ дин. 30—
„ ШЕСТ МЕСЕЦИ „ 15—
„ ТРИ МЕСЕЦА „ 7-50

ТЕЛЕФОН УРЕДНИШТВА 1092

Издаје сваки дан у 6 ч. пре подне

ТЕЛЕФОН ШТАМПАРИЈЕ 1092

Борка Шишмановић:

ПОЗДРАВ БОСНИ!

Босно моја; моја земљо мила
Што си тужна што си с' расцвелила.
Зашто плачеш, горке сузе рониш?
Дал' се тужна од некога бојиш?
— Ох, небој се, моја сестро мила,
Докле имаш, твог брата Србина!
Растрепе он твоје душмане,
И теби ће једном дан да сване.
У теби ће сунце огранути,
Огранути, таму растерати;
У теби ће браћа пропевати,
У теби ће слобода цветати.
И над тобом соколи сад лећу,
Да угуше ту црну несрећу.
Па почуј ме, Боно моја мила,
То ти жели млађана Српкиња.
Почуј Босно, ове моје речи:
— Срб' ће твоју тугу да излечи.
Поздрављам те; мила Босно моја,
Нећеш имат' ти душмана своја!

Београд, августа 1914. год.

ГЛИША МАРКОВИЋ

На Мачванском Бојишту

— Сјајна Мачва. План Аустро-Угарских војско-
вођа. Предосећаји, и велчанствена црква —

Историја Српског Народа
пуни своје ступце славним по-
бедама, које његови синови од-
носе на бојним пољима, над
непријатељима Србије и Срп-
ског Народа, а имена славно
палих јунака на Мачванском
Бојишту, уписује златним сло-
вима на својим листовима, које
ће будућим нараштајима крепи-
ти дух самопоуздања и за са-
моодбрану своје мила Домо-
вине.

Богом дани наши нови исто-
риски дани од 1. - 7. Августа
текуће године, остаће на ве-
чна времена у светлој успомени
у Историји Србије и Српског
Народа, па, и по оним крајевима
највише граница Србије, у које
су наши саплеменици више од
столећа због обести Турске
одсељени, а једна матерња јаб-
о равали, али, садања наша по-
беда над вековним нашим не-

пријатељом у Мачви, пробудиће
и његову вредну крв, која им
још струји у српским жилама;
сетиће се огњишта својих пра-
прадедова у Србији; сетиће се
и Косова Поља; и њих ће ови
крвави дани заинтересовати ко-
је су целу богатну Мачву по-
кропила мачванском крвљу, бране-
ћи се од масилника, кога је на-
ша храбра војска прогнала; и
њих ће велим, ова наша ви-
тешка борба на Мачванском
бојишту подстрекнути, и сета-
ти се праха-пепела — својих
старих огњишта у Србији, и
поћи нам у помоћ, ако не фи-
зички, а оно бар са материјал-
ним средствима.

План аустро-угарских вој-
сковођа, како се је могло ви-
дети пољутим мачванским бо-
јевима на Мачванском Боји-
шту, као и при енергичноме
њиховоме нападу, и продрању

за Ваљево, био је тај, да, по-
што нису успели да пређу Ду-
нав и Саву око Београда, на
вале са великом силом из
Босне, и из Срема преко Шап-
ца и да је сконцентришу у
Мачви, и да тако са три пута
јачом снагом од наше, сломе,
ништа више, него цео Српски
Народ! да сломије његове ви-
тешке синове, који се од про-
шлогодишњег рата са невер-
ним Бугарима, нису добро ни
одморили. Хтела је ова аустро-
угарска најезда, да српски на-
род потчини својим свирепим
ћудима! Да уништи његову
златну слободу, коју је са ве-
ликим напорима извојевао; не
само за човечанство, него и
по Хришћанским осећајима, и
ослободили још и своје једно-
крвне саплеменике од петве-
ковног робовања: И све те на-
ше силне, и крваве тековине,
осиони Немац и лукави Аустро-
Маџарони хтели су, да, и про-
тиву Божије правде, и свих чо-
вечанских осећаја, сву ту нашу
крваво стечену на одну теко-
вину, за коју се је наш сиром-
ашан с'љак, и варошанин, са
својим претим офидирима, бо-
рио уз кораци хлеба; хтели су
дакле силном своје многоброј-
не војске, да нас прегазе, баш
онако „ошићаре“, као уз игру
маџарског чардаша! непоми-
шљајући, да ће у своме похо-
ду нагазити на кућице стршље-
нова и осипа, који ће своја
гњезда — легло, бранити до
последњег. Јер, у њима се
тек подижу, и гаје велики ро-
додљубиви ђетићи, који живе за
правду и правичност, за сло-
боду и једнакост свију вера, и
њихових националних обичаја,
а на првом месту за своју до-
мовину, — за свој стожер, ко-
га ови тако жарко љубе и
чувају.

(Наставиће се)

Бугарска и Русија

— Мука око избора посла-
ника за Петроград —

(Наш извештај).

Софија, 10. августа,

У владиним круговима наста-
ла је велика мука око избора

погодне личности, која би се
имала поставити за посланика
на Петроградском Двору.

За решења овога питања
одржано је неколико министар-
ских седнице. Најозбиљнији кан-
дидата спомињу се Сарафов,
генерал Паприков и Рашко Ма-
џаров. Двор би желео да за по-
сланика буде најименован ге-
нерал Паприков. Међутим, вла-
да се боји да ће Русија одби-
ти да да огroman за његово на-
меновање, пошто је он љуби-
мац краља Фердинанда и и ва-
жи као велики пријатељ Ау-
стрије.

Шошев код Везира

Турска и Бугарска су сагласне
Цариград, 10. авг.

Приликом дипломатског при-
јетка код великог везира, пало
је у очи, да се је бугарски по-
сланик задржао веома дуго код
великог Везира. Међу диплома-
тама се овај састанак разлику-
је. Са турске званичне стране
наглашено је, пак, да између
Бугарске и Турске у овај мах
влада сигурност односно спољ-
не политичке ситуације.

Свете Жртве

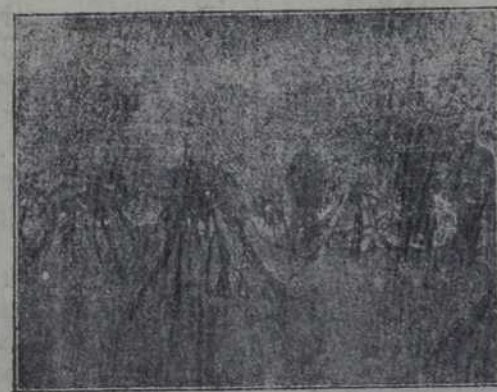
— Мајор Јован Машин — Мајор
Мина Машин —

Тешким срцем бележимо још
две нове жртве пале у одбрани
српског имена и српске части.
У крвавој седмодневној битци
на Мачванском пољу пали су

мајор Јован Машин и мајор
Мина Машин.

Мајор Машин пао је 1. авгу-
ста у битци код села Липнице,
где је и сахрањен уз саму лип-
ничку цркву, а мајор Мина пао
је јуначки на Церу.
Слава палим жртвама!

Са наших позиција

Трећи позив на одморишту

ФЕЛТОН

Погрешна дијагноза

— Писмо из једног отменог
Београдског подрума —

Драги г. Директоре!

Без вам се одавно насам јави-
о. Овоме има много узрока,
а најглавнији је тој, што ми је
г-ђа Јуца отказала стам. Ја сада
станујем у једном отменом
Београдском подруму. Све само
отмено друштво. Млада
девојка доста, па ми време није
досадно. Пре три дана део
се један сензациони догађај,
који је унео у наш подрум не-
ку несвеселост. Да вам испричам
догађај.

У подруму станује и један
стари лекар са својом супру-
гом и осамнаестогодишњом ћер-
ком. Назовимо је Јованком. Из-
међу Јованке и једног младог
банкарског чиновника зачела
се још пре неколико месеца
љубав, која је из дана у дан
бавила све јача и снажнија. Ње-
му је могло бити 25 година.
Кестењав је боје. У рупци од

капута стално носи каранфи-
л црвене боје. Веома је отмен а
кежу и богат. Он је г-цу Јо-
ванку стално пратио до — по-
друма. У подруму, пак, вије
имао приступа, пошто стари ле-
кар за то није хтео ни да чује.

Пре три дана г-ца Јованка је
изашла у варош, да закупује
неке ситнице за кућу. Кад се
враћала ишла је у друштво бан-
карског чиновника. Баш на са-
мом хошку, појави се нико дру-
ги до стари лекар!

— Господе Боже! — како уз-
викну г-ца Јованка.

— Шта је? Шта ти је ду-
шнице?

— Татица! —

— Где? —

— Ево овај што нам иде у

сусрет. Шта ћемо сад? —

— Ништа! Буди само храбра

и присебна! —

Стари лекар стаде пред мла-
дим паром и поче кроз наоча-
ре да мери час Јованку, час
непознатог.

— Господин Јоца Лазаровић,
банкарски чиновник, представља
Јованка младог господина. —
Овај скиде шешир,

— Имао сам намеру да вас
овога часа посетим, рече мало
улашано.

Стари му пружи руку и
рече.

— Биће ми мило, врло мило! —
и оде даље, да у којој кафани
попије једну црну кафу и про-
чита све београдске новине.

И.

После подне у 2 часа у по-
друму је већ био г. Јоца.

— Драги господине — гово-
рио је он доктору — ја сам
банкарски чиновник, из добре
сам породице, плата ми износи
3000 динара годишње; Јованку
волим, и она воли мене. Ја вас
превиљем дајте ми је за жему.
Стари доктор шетао се нервоз-
но по подруму. Затим стаде
пред прозором.

— Господине ја немам ништа
противу вас. Ви ми се чак шта
више допадате. Ваша служба
је одлична. А ако вас девојка
воли, тим боље по вас... него...

— Молим, молим...

— Прво што хоћу да вам

кажем то је, да ову ствар не
могу никако овако преко коле-
ма да решим и да вам тако брзо
дам свој одговор и благослов.

— О, на сваки начин, то је
сасвим разумљиво! —

— Прво се морам посавето-
вати са девојкином матером.
Тако важан чин...

— О на сваки начин. Али ја
се само надам да нећу морати
дуго да чекам на одговор! —

— Дан-два најдуже! После
тога времена ја ћу вас или усме-
но или писмено о резултату из-
вести. Само још нешто треба
предузети! —

— Ја на све пристајем! —

— Ја као лекар, и то ћете,
ја баш тако држим разумети, не
могу своју ћерку дати болес-
ном човеку. Изволте се ски-
нути, да вас прегледам!

III

У другом крију подрума на-
вукли се тамни облаци. Јованка
дубоко заваљена у наслоњачи
плаче на глас. Стари госпођа
седи и куче а стари господин
лекар нервозно шета тамо амо
по себи.

— Ах, како сам несрећна, ја
ово нећу преживети! — вриш-
ти Јованка!

— Јако моје дете! нарече
стара госпођа.

Само стари лекар и даље
хода по соби. Наједном стаде,
— Наравно, да сам та морао
одбити написао сам му, пошто-
вани господине како вас ценим
ипак вам морам рећи, да вам
моју ћерку не могу дати.

— Али! Зашто? Зашто? вриш-
те и мајка и ћерка у један
глас.

— Зато одговара доктор са-
свим мирно, — Што сам кон-
статово, да су му плућа бо-
лсна.

— Али та је дијагноза по-
грешна — неодобрева Јованка.
А, не, ја никада не грешим? —
брани се доктор.

IV

Јованке је јуче нестало. Не-
стал је и г. Јоца. У његовом
стаму знају само толико да је
отпутовао са једном младом
дамом, за коју је казао, да му
је рођака.

Отпутовали! Али куда? Од-
говор је мучно и старог докто-

ра и његову супругу.

У подруму су још увек там-
ни облаци. На једном канапе-
ту, лежи, преврће се и куче
за изгубљеним дететом.

Доктор шета нервозно горе
доле. Јако је раздражан. Ова-
кив мајор још му се није десно.

Наједном улази равнотеже де-
пеша и предаде му депешу.

Др. Стевану Јанковићу лека-
ру Београд.

Ми смо у Скопљу. Јованка
ми је признала све, сас. Рекла
ми је да ме држите за болес-
ног. Ваша је дијагноза погрешна.
Ја не бодујем од плаћа. Само
сам озебио једне поћи, оче-
кујући да се Јованка појави.

Ја сам здрав и левојте се иш-
та бринути, што се нећемо ври-
тати ни вечерас.

Молим пошаљте телеграф-
ским путем благослов у хотел
„Путник.“

Ј-ца.

Драги тата, твоја је дијагно-
за погрешна. Он је имао само
кијавицу.

Јованка.

Уз Русе

Писма бугарске колоније на Петроград краљу Фердинанду —

Софија, 10. авг.

У овдашњим политичким и дипломатским круговима много се говори о писму, које је пре неколико дана добио краљ Фердинанд од бугарске колоније у Петрограду.

У својем писму колонија енергично протестује против бугарске неутралности у српско-аустријском рату, јер, вели се у писму — у овај рат се умешала и словенска заштитница Русија. Ми, Бугари, којима је мајка Русија учинила добротворава не можемо да дозволимо, да ми и један тренутак наша моћна заштитница буде доведена у опасност. Опасност, која би запретила Русији, била би она

сност за цело словенство, па и за нас Бугаре. Зато вас ми, бугарска колонија у Петрограду молимо, да као врховни начелник бугарског народа и његове победоносне војске станете уз мајку Русију и да јој се ставите на расположење.

Бугарски народ и његова армија морају бити међу првима, која ће на олтар словенства ставити жртве!

Ово је наша последња молба и на вама је, да Бугарска не пропусти овај zgodан коменат, који је судбоносан да словенство и толико, колико и за њу саму!

Ово писмо потписали су најугледнији Бугари који живе у Петрограду. Целокупна бугарска штампа симпатично је пропратила овај апел тражења и сама Бугарска изиђе из своје независног држања.

Банат се граничи са Дунавом све до његовог ушћа у Бердаску Клисуру. У Бачкој и Банату, у већини су Срби. Главна места у Бачкој: Нови Сад, у њему се налазе све просветне установе Срба — Предача; Суботица и Сомбор. У Банату: Темишвар, Бечкерек, Кикинда, Вршац и Паччево.

Српска жена

Слава јој и част

Од увек српска је жена била примерна мајка, љуба и сестра. Наше народне песме, тај бисер српског народа опевале су српску жену онако, како је она то и заслужила. У прошлим ратовима српска жена је показала сву своју душу, сву своју величину!

Док јој је војно ширио границе Отаџбини, дотле је она на својим грудима и златним рукама држала кућу. Перо је и сувише слабо да опише све оно шта је српска жена учинила. Па и сада, у Аустро-српском рату српска жена није

седела скрштених руку.

У љутим бојевима око Крупња и Беле Цркве она је по цену свога живота носила своје војну храну и муницију и храбрећи га докивала му је држ' се друже! Недај се! Удри Швабу! Грмљавина митраљеа рика топова, прасак пушака нису били у стању да је отерају. Она је била уз свога војна...

Да један део за сјајну победу припада и српској жени све дочи и овај факат:

Пишући о крвавој борби у Мачви, један аустријски новинар вели о српској жени ово: У крвавим биткама, које се воде доле на Југу узеле су учешћа и српске жене. Кад су непријатељске трупе морале да напусте Шабац, остале су у њему само жене са старцима и децом, и оне су из својих домова пуцале на наше трупе. У биткама које су се водиле на Српској територији виђали смо кроз кукурузе, како иду својима. Жестока вагра, која је беснела на обе стране, њу ништа није ометала, да иде своје циљу!

Беже из Земуна

— Аустријаци *мануштају 3-мум —

После пораза код Шапца где је дотучен и последњи остатак непријатеља, у аустријској војсци наступела је ужасна пометњост и разочарење.

Синоћ је са земунске стране примећена грозничава ужурбаност. Железнички саобраћај, који је већ неколико дана сасвим престао, целу ноћ је био веома жив. Преко десет возова је комбиновано, и сви су отишли за Нови Сад. Пред саму зору вратила се два празна воза. Вероватно да ће у њих спаковати остатак војске и војног материјала.

ЧИТАЈ СУТРА „СТРАЖУ“

Чапрашиков код Пашића

Пријатељска услуга ерпеке владе

(— Наш извештај —)

Наш, 11 авг.

Бугарски посланик г. Чапрашиков посетио је г. Пашића и молио га у име бугарске владе, да се наплата порезе од Бугара, који имају своја имања у Србији, одложи до свршетка рата.

Како сазнајемо г. Пашић је изјавио да ће се ангажовати код г. Министра Финансија да се овој молби бугарске владе изиђе на сусрет.

Грчка и Бугарска

— Венизелос и Пасаров —

Атина, 11. авг.

Бугарски посланик на грчком двору Пасаров, посетио је министра председника Венизелоса и са њиме је дуго конференсирао. У добро обавштеним круговима се говори, да се је разговор између њих двоје водио о посети Талат беја у Софији. Такође се тврди да Грчка посету Талат бејову не сматра као демонстрацију против Грчке.

Српске земље

— Под Аустро-угарском —

Далмација. Далмација је узата и сва је поред Јадранског Мора. Њој припадају острва Брач, Хвар, Корчула и Вис. Главна су места Задар, Сплет, Дубровник и Котор. Далмација је насељена већином Србима и Хрватима а мањим делом и талијанцима.

Далмација је краљевима има свој Сабор. Попада под Ау-

стрију и у бечке делове шаље неколико посланика.

Под угарском краљевом спадају: Краљевина Хрватска и Славонија са Сремом, Банат и Бачка, које су некад сачињавале српски вједоцину.

Хрватска је наше планинска земља, док је Славонија више равна. Највећа равница у Славонији је угао између Драве Дунава и Саве и она за себе сачињава засебну област под називом Срем или Сремска жупанија. У Хрватској и Славонији живе помешани Хрвати и Срби, а у Срему само Срби.

Главна су места у Хрватској Загреб, Сењ и Сисак, у Славонији: Осек, Пожега, Вуковар; у Срему: Ср. Карловци, Ср. Митровица и Земун.

У Хрватску се рачуна и варош Бијеља (Фијума) на Кварнерском Заливу.

Банат и Бачка су равне земље, и заузимају јужна део Средњо-Дунавске низије, од Дунава до Карпата. Бачку и Банат раздваја река Тиса. Бачка се не граничи са Србијом, а

Непријатељ покушава да пређе у територију

Још 27. и 28. јула непријатељ је покушавао мањим одредима да пређе Дрину. Али наши одреди, равајући делови успешно су одбијали ове њихове покушаје.

29. јула, у пет часова по подне, непријатељ је почео тући артиљеријском и пешадијском ватром поједине тачке на нашој обали на фронту Дрине, од Бачке до Лознице; а на Сави тукао је Шабац. У исто време примећени су непријатељски аероплани, који су извиђали на простору: Шабац-Лозница и долином Јадра.

Прелаз код Курјачице и Амајлије

По свима знацима могло се претпоставити да ће непријатељ ускоро предпоставити прелаз преко Саве и Дрине. 30. јула зором у три сата непријатељ је доста почео прелаз код Курјачице на Дрину, а у исто време и код Шапца. Убрзо затим непријатељ је успео да код Курјачице и Амајлије подигне мост и да пребаци јака оделења своје војске на десну обалу Дрине а на Сави да заузме Шабац. Овога дана, као што се из свега овога види непријатељ је предузео упад у нашу земљу.

Мостови на Дрини

31. јула непријатељ је продужио пребацивање својих трупа на десну обалу Дрине и Саве. На Дрини, поред раније споменутих прелаза, где је био подигао мостове, непријатељ је пребацивао своје трупе још и код Брасинске Аде, Зворника и Љубовије. На тај начин непријатељ је овог дана проширио свој фронт све до Љубовије.

Распоред непријатељских трупа

Продирање у нашу земљу извршено је оваквим распоредом снага: код Шапца 4. и 9. корпус, на фронту Рача-Лешница 8. корпус, на фронту Лешница-Љубовија 13. корпус са двема брдским бригадама из 15. корпуса. Прве прелазе непријатељеве наши предњи делови упорно су заустављали на локацијама код Лознице, Лешнице и Шапца, али нападнути јачом снагом, они су били принуђени да се повлаче, бранећи стопу по стопу.

Битка на Јадру

Како је дошла и како је текла крвава битка на Јадру

1 август

1. августа наши заштитни одреди вде и су борбу са непријатељем и то према Дрини на лешничким положајима и на положајима: Лозница--Дорњак Дорњак. У току целог овог дана наши слаби одреди заустављали су непријатеља и тек пред мрак одступили су и завели јаребичке положаје. Код Шапца непријатељ овог дана није био у стању да изађе ван вароши и да даље напредује.

Пошто су наши одреди одступили са јаребичких положаја непријатељ је продужио своје продирање и то на овај начин: 8 корпус упутио се у главном у правцу Цера две дивизије 13. корпуса долином Јадра и преко Иверка; једна дивизија 13. корпуса и 2 брдске бригаде 15. корпуса од Зворника и Љубовије преко Крупња и Пецке у долину Јадра. 2. и 3. августа наше су се трупе држале на јаребичким положајима и тек синоћ, између 3. и 4. августа, пошто је непријатељ заузео Крупњак, биле су приморане да се повуку на положаје код Злакаке.

Још раније, кад се осетило да је непријатељ предузео озбиљнијом снагом офанзиву, од наше су стране предузете све мере да се та офанзива одбије и 2. августа била су упућена појачања која ће непријатеља навести у његов леви бок. Према овоме маневар наше војске био је овакав: са снагом у Јадру задржати непријатеља у наступу, а са појачањима која су придоласила напаста га преко Цера у леви бок. За време овог маневра део наших снага имао је да задржи непријатеља код Шапца и на тај начин обезбеди извршење овог маневра.

Преко Цера

4. 5. и 6. августа наше су трупе престигле и предузеле снажиу офанзиву јаким оделењима преко Цера. Већ 5. августа предвече, према великим губитцима непријатељевим и према сј јим успесима појединих наших јединица осетило се да непријатељ малаксава и да његови изгледи на успех све више сменују.

Непријатељ је потучен и бачи

6. августа непријатељ је разбијен и повлачи се на целом фронту. Ово повлачење

код појединих колона боло се притворило у право бегство. 7. и 8. августа није су трупе гониле непријатеља, који се непрестано повлачио у неред, остављајући за собом топове, муницију, пољске болнице, слагалашта хране и т. д.

Пробачи преко Дрине

9. августа непријатељ је пробачен преко Дрине натраг. Лешница, Љубовија опто су у нашим рукама. За све ое време непријатељ који је бив заузео Шабац, так је био притешњен нашим трупама, да није имао могућности да се даље развија и напредује.

Борбена линија од 60 километара

Најзначајнији дани сукоба са непријатељем били су 4, 5 и 6. август. Ових дана била се битка на фронту: Крупњак — Завлака — Планина Иверак — Планина Цер-Шабац на фронту око шест километара. Мајодсуднији успеси постигнути су на делу фронта Јадар-Иверак-Цер.

Снага непријатељева

Снага непријатељева у овој битци није ни у ком случају била мања од 120—140.000 бораца. Непријатељ је имао огромних губитака. Читави су му пукови уништени.

Бојно је поље критичну дешавиња

Број његових мртвих и рањених може се рачунати на 15—16.000 војника. Огранци Иверка и Цера притиснути су гомилама непријатељских лешева. Број заробљеника који се још једнако прикупљају, такође је велики.

Наш ратни плен

У овом повлачењу непријатељ нам је оставио знатан плен; преко 60 топова и хаубица 114 муниционих кара, 3 пољске болнице, једну санитетску колону, доста телеграфског материјала, много пушака, пионерских џалта и велики број коња, комордских кола, шест вагона хране, пољских кујни и један аероплан.

ПЛАТНАРСКА ТРГОВИНА

Јосифа Јаролимекa

КОД

„Домаћице“

Кнез Михајлова улица број 14.

Отворена је и сада

Тражи се

Г-ђа Христина Ђорђевићка удовица пок. Јована Ђорђевића бив. војно-судског пуковника у пензији, која станује у Београду у Косовској улици бр. 45. склонила се из Београда 3 овога месеца, на да је граната пала на њену кућу. У тој забуни без сумње је промувила, да затвори свој стан, мислећи, да је и он уништен. Моли се г-ђа Христина, да се јави картом своје газде од куће, ради споразума, јер јој је он стан затворно, а ствари су остале неповређене.

По однању она је отишла породици у Крагујевац. Адреса је њенога газде од куће; В. М. Скадска 15.

Књижара

Косте В. Илића

Преко пута новог двора ОТВОРЕНА ЈЕ Могу се добити карте за писме

Штампарии К. ГРГОРИЋА [потребан је уник